

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

ผลการศึกษาอิทธิพลของปูยีเคมีและปูยีคอกต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของมะลอกสายพันธุ์ท้าพระ 1 ซึ่งเป็นถูกสมาระห่วงพันธุ์ฟลอริดา x แยกคำที่ปลูกบนดินชุดยโซธรในบริเวณหมวดคินและปูยี ภาควิชาปัจจุบันศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีผลการทดลองสรุปได้ดังค่อไปนี้

1. อิทธิพลของปูยีเคมีเกรดต่างๆ

1.1. อิทธิพลต่อคุณสมบัติทางประการของดิน

ปูยีเคมีเกรดต่างๆ ไม่มีอิทธิพลต่อความ茱ความชื้นที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (AWC) ของดิน แต่จะมีอิทธิพลทำให้ดินมีความหนาแน่นรวมและความแข็ง (PR) ของดิน มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P<0.05$) ระหว่างปูยีเคมีเกรดแตกต่างกันและการไม่ใส่ปูยีเคมีแต่ใส่ปูยีคอก (0-0-0)

การใส่ปูยีเคมีเกรดต่างๆทำให้ pH ของดินลดลง มีความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างปูยีเคมีเกรด 16-8-8 กับการไม่ใส่ปูยีเคมีแต่ใส่ปูยีคอก (0-0-0) การใส่ปูยีเคมีมีผลทำให้ปริมาณอินทรีย์ต่ำ และความ茱ในการแลกเปลี่ยนประจุบวก (CEC) ของดินมีความแตกต่างกันทางสถิติ มีผลทำให้ดินมีปริมาณธาตุอาหารหลักเพิ่มขึ้น โดยมีปริมาณในโตรเจนทั้งหมด, โปตัสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้เพิ่มขึ้นแต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ส่วนปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ได้ของดินเพิ่มขึ้นมีความแตกต่างกันทางสถิติ ขณะที่ปริมาณแคลเซียมและแมgnีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินลดลง โดยมีความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างปูยีเคมีเกรดที่แตกต่างกันและการไม่ใส่ปูยีเคมีแต่ใส่ปูยีคอก (0-0-0) ทั้งนี้ดินที่ได้รับการใส่ปูยีเคมีเกรดต่างๆจะมีปริมาณความอิ่มตัวของอะลูมิնัมเพิ่มขึ้น โดยมีความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างปูยีเคมีเกรด 16-8-8 กับการไม่ใส่ปูยีเคมีแต่ใส่ปูยีคอก (0-0-0)

1.2. อิทธิพลต่อบริมาณธาตุอาหารหลักในพืช

ผลการใส่ปูยีเคมีเกรดต่างๆทำให้มีปริมาณในโตรเจน พอสฟอรัส และโปตัสเซียม ในก้านใบเพิ่มขึ้น ขณะที่ปริมาณแคลเซียมในก้านใบมีความแตกต่างกันตามเกรดของปูยีเคมี ส่วนปริมาณแมgnีเซียมในก้านใบลดลง โดยมีความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างปูยีเคมีเกรดที่แตกต่างกันและการไม่ใส่ปูยีเคมีแต่ใส่ปูยีคอก (0-0-0)

1.3 อิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของมะลอกอ

ผลของการใส่ปุ๋ยเคมีเกรดต่างๆทำให้มะลอกมีความสูงของลำต้น, ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลำต้น, จำนวนใบและน้ำหนักแห้งของก้านใบเพิ่มขึ้น โดยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่จะมีอิทธิพลทำให้มะลอกมีขนาดพื้นที่ของใบและความยาวของก้านใบเพิ่มขึ้น โดยมีความแตกต่างกันทางสถิติ

การใส่ปุ๋ยเคมีเกรดต่างๆจะทำให้มะลอกมีน้ำหนักผลและจำนวนผลเฉลี่ยต่อต้นเพิ่มขึ้น มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยปุ๋ยเคมีเกรด 12-24-12 ทำให้มีน้ำหนักผลและจำนวนผลเฉลี่ยต่อต้นสูงกว่าปุ๋ยเคมีเกรดอื่นๆแต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกับการไม่ใส่ปุ๋ยเคมีแต่ใส่ปุ๋ยกอ (0-0-0) นอกจากนี้ปุ๋ยเคมีช่วยเพิ่มอายุการสุกของผลแรกบนต้นและความหนาของเนื้อผล แต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

2. อิทธิพลของปุ๋ยกอ

2.1. อิทธิพลต่อกุณสมบัติทางประการของดิน

การใส่ปุ๋ยกออัตราต่างๆทำให้ความชุกความชื้นที่เป็นประ予以ชน์ต่อพืช (AWC.) ของดินไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่จะมีอิทธิพลทำให้ความหนาแน่นรวมและความแข็ง (PR) ของดินลดลง โดยมีความแตกต่างกันทางสถิติกับการไม่ใส่ปุ๋ยกอแต่ใส่ปุ๋ยเคมี (อัตรา 0 กก.ต่อต้น)

การใส่ปุ๋ยกออัตราต่างๆทำให้ pH ของดินไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่จะทำให้ดินมีปริมาณอินทรีย์คุ้น, ความจุในการแลกเปลี่ยนประจุบวก (CEC), ปริมาณไนโตรเจนทั้งหมด, พอสฟอรัสที่เป็นประ予以ชน์ต่อพืช, ปริมาณโปตัสเซียม, แคลเซียมและแมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้เพิ่มขึ้น ขณะที่มีความอิ่มตัวด้วยอะซูมินั่นของดินลดลง โดยมีความแตกต่างกันทางสถิติกับการไม่ใส่ปุ๋ยกอ

2.2 อิทธิพลต่อปริมาณธาตุอาหารหลักในพืช

ผลการใส่ปุ๋ยกออัตราต่างๆทำให้ปริมาณไนโตรเจนและแคลเซียมในก้านใบของมะลอกไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่จะทำให้มีปริมาณฟอสฟอรัสและโปตัสเซียมในก้านใบเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันมะลอกจะมีปริมาณแคลเซียมและแมกนีเซียมในก้านใบลดลง มีความแตกต่างกันทางสถิติกับการไม่ใส่ปุ๋ยกอแต่ใส่ปุ๋ยเคมี (0-0-0)

2.3 อิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของมะลกอ

ผลของการใส่ปุ๋ยคอกอัตราต่างๆทำให้มะลกอมีความสูงของลำต้น,ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลำต้น,พื้นที่ใบโดยเฉลี่ย,จำนวนใบ,ความยาวของก้านใบและน้ำหนักแห้งของก้านใบเพิ่มขึ้น โดยมีความแตกต่างกันทางสถิติกับการไม่ใส่ปุ๋ยคอกโดยที่มะลกจะมีน้ำหนักผลเฉลี่ยต่อต้น,จำนวนผลเฉลี่ยต่อต้น,อายุการสุกของผลแรกบนต้นและความหนาของเนื้อผลเพิ่มขึ้นตามอัตราปุ๋ยคอกโดยมีความแตกต่างกันทางสถิติกับการไม่ใส่ปุ๋ยคอกแต่ใส่ปุ๋ยเคมี(อัตรา 0 กก.ต่อต้น)

3. อิทธิพลร่วมกันของปุ๋ยเคมีเกรดต่างๆกับอัตราปุ๋ยคอก

3.1 อิทธิพลร่วมต่อกุณสมบัติทางประการของดิน

ผลของการใส่ปุ๋ยเคมีเกรดต่างๆร่วมกับอัตราปุ๋ยคอก ไม่มีอิทธิพลร่วมต่อกุณสมบัติทางประการของดินที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (AWC) ของดิน แต่จะมีอิทธิพลร่วมทำให้ดินที่ได้รับการใส่ปุ๋ยเคมีมีความหนาแน่นรวมและความแข็ง (PR) ของดินลดลง มีความแตกต่างกันทางสถิติกับการไม่ใส่ปุ๋ย (control) โดยมีผลตอบสนองต่ออัตราปุ๋ยคอกที่ใส่ร่วม ดินที่ได้รับการใส่ปุ๋ยเคมีเกรดต่างๆ ร่วมกับอัตราปุ๋ยคอกมีปริมาณอินทรีย์ต่ำ, ความจุในการแลกเปลี่ยนประจุบวก (CEC), ปริมาณไนโตรเจนทั้งหมด, ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ได้, ตلوคงปริมาณโพตัสเซียม, แคลเซียมและแมgnีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับการมีปริมาณความอิ่มตัวของดินลดลงตามอัตราปุ๋ยคอกที่ใส่ร่วมกัน ส่วนค่า pH ของดินจะมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อได้รับการใส่ร่วมกับปุ๋ยคอกอัตรา 10 กก.ต่อต้นขึ้นไป แต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

3.2 อิทธิพลร่วมต่อบริมาณธาตุอาหารหลักในก้านใบของมะลกอ

การใส่ปุ๋ยเคมีร่วมกับปุ๋ยคอกจะทำให้มะลกอที่ได้รับการใส่ปุ๋ยเคมีเกรดต่างๆมีปริมาณฟอสฟอรัสและโพตัสเซียมในก้านใบเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับการมีปริมาณแมgnีเซียมในก้านใบลดลงตามอัตราปุ๋ยคอกที่ใส่ร่วม ส่วนปริมาณไนโตรเจนและแคลเซียมในก้านใบไม่ได้รับผลกระทบจาก การใส่ปุ๋ยเคมีร่วมกับปุ๋ยคอก

3.3 อิทธิพลร่วมต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของมะลกอ

มะลกอที่ได้รับการใส่ปุ๋ยเคมีเกรดต่างๆจะมีความสูงและขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลำต้น, ขนาดพื้นที่ใบโดยเฉลี่ย, จำนวนใบ, ความยาวของก้านใบและน้ำหนักแห้งของก้านใบเพิ่มขึ้น ตอบสนองต่ออัตราปุ๋ยคอกที่ใส่ร่วมกันตามเกรดปุ๋ยเคมี โดยมีนัยสำคัญทางสถิติของปฏิกริยาสัมพันธ์ระหว่างเกรดปุ๋ยเคมีกับอัตราปุ๋ยคอกต่อความสูงของลำต้นมะลกอ

ส่วนอิทธิพลของการใส่ปูย Kemีเกรดต่างๆร่วมกับอัตราปูยคอกมีปฏิกริยาสัมพันธ์กัน ทำให้มะละกอนึ่งน้ำหนักผลเฉลี่ยต่อต้นและจำนวนผลเฉลี่ยต่อต้นตอบสนองต่ออัตราปูยคอกแตกต่างกันไปตามเกรดของปูย Kemี โดยมีความแตกต่างกันทางสถิติ ผลการใส่ปูย Kemีเกรด 12-24-12 ร่วมกับอัตราปูยคอก 5 กก.ต่อต้น ทำให้มะละกอนึ่งน้ำหนักผลเฉลี่ยต่อต้นและจำนวนผลเฉลี่ยต่อต้น เท่ากับ 9.45 กก. และ 37.1 ผลตามลำดับ สูงกว่าการใส่ปูย Kemีเกรดอื่นๆร่วมกับอัตราปูยคอก แต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติกับมะละกอที่ได้รับการใส่ปูยคอกโดยลำพังในอัตรา 10 กก.ต่อต้น ที่มีน้ำหนักผลเฉลี่ยต่อต้นและจำนวนผลเฉลี่ยต่อต้น เท่ากับ 9.72 กก. และ 39.1 ผลตามลำดับ มะละกอที่ได้รับการใส่ปูย Kemีแต่ละเกรดจะมีอายุการสุกของผลแรกบันตันและความหวานของเนื้อผลเพิ่มขึ้นตอบสนองต่ออัตราปูยคอกที่ใส่ร่วมแตกต่างกันไปตามเกรดของปูย Kemี แต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

จะเห็นว่าทั้งปูย Kemีและปูยคอกมีอิทธิพลช่วยปรับปรุงความอุดมสมบูรณ์ของดินและเพิ่มระดับของธาตุอาหารหลักในดิน อิทธิพลร่วมของการใส่ปูย Kemีร่วมกับปูยคอกช่วยทำให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น โดยมีการตอบสนองต่ออัตราปูยคอกที่ใส่ร่วม นอกจากนี้ปูยคอกยังช่วยปรับปรุงคุณสมบัติทางฟิสิกส์ของดินที่สำคัญ ได้แก่ ความหนาแน่นรวมและความแข็งของดิน มีผลทำให้มะละกอได้รับธาตุอาหารหลักเพิ่มขึ้น มีระดับของธาตุอาหารหลัก (N,P,K) ในก้านใบเพิ่มขึ้น มีการเจริญเติบโตและผลผลิตเพิ่มขึ้นตอบสนองต่อการใส่ปูย Kemีและปูยคอก โดยอิทธิพลร่วมของการใส่ปูย Kemีร่วมกับปูยคอกต่อผลผลิตของมะละกอ พบว่า มีน้ำหนักผลรวมและจำนวนผลเฉลี่ยต่อต้นลดลงตอบสนองต่อการมีความเป็นประโยชน์ของ N เพิ่มขึ้นจากปูย Kemีและปูยคอกที่ใส่ร่วมกันซึ่งเป็นไปตามกฎการลดน้อยถอยลง (law of diminishing return) (Pomares-Garcia and Pratt, 1978) หรือเป็นในแบบ curvilinear (Awada and Long, 1978) โดยเฉพาะการใส่ปูย Kemีร่วมกับปูยคอกในอัตราสูงขึ้น ทั้งนี้มีข้อন่าสังเกตว่าการใส่ปูย Kemีเกรดต่างๆ ที่มีไนโตรเจนเป็นองค์ประกอบทำให้มีผลต่อก้างที่เป็นกรดในดิน ดินที่ได้รับการใส่ปูย Kemีจะมี pH ต่ำ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 5.27-5.81 เปรียบเทียบกับการไม่ใส่ปูย (control) และการใส่ปูยคอกโดยลำพัง (0-0-0) ที่มีค่า pH ของดินเฉลี่ยเท่ากับ 6.12 และ 6.25 ตามลำดับ ดังที่ De Carvalho (1966); Awada และคณะ (1975) รายงานว่าช่วง pH ของดินระหว่าง 5.5-6.7 มีความเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของมะละกอ สำหรับการให้ผลผลิตสูงสุดของมะละกอนั้น Villachica และ Raven (1986) รายงานว่า การใส่ปูนยกระดับ pH ของดินให้มีค่าเท่ากับ 6.4 หรือมากกว่า และดินมีปริมาณของแคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ (exchangeable Ca) มากกว่า 8 meq/100 g จะทำให้มะละกอมีผลผลิตสูงสุด ดังนั้นมะละกอที่ได้รับการใส่ปูย Kemีเกรดต่างๆ โดยลำพังจึงอาจยังไม่สามารถให้ผลผลิตสูงสุดได้ เนื่องจากดินมีระดับ pH และปริมาณแคลเซียม และแมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ต่ำลง ส่วนการใส่ปูยคอกอัตราต่างๆ โดยลำพังไม่มีผลต่อก้างที่เป็น

กรดเพิ่มขึ้นและมีแนวโน้มที่คินมีค่า pH สูงขึ้นอยู่ในเกณฑ์ที่มีระดับ pH ที่สามารถอ่านว่ายังไห้มีความเป็นประโยชน์ของชาตุอาหาร ในคินเพิ่มขึ้นสำหรับการเจริญเติบโตและผลผลิตที่เหมาะสมของมะลอกได้ การใส่ปุ๋ยคอกอัตราต่างๆร่วมกับปุ๋ยเคมีแต่ละสูตรไม่สามารถยกระดับ pH ของคินให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากมีการลดลงของอัตราพลของปุ๋ยคอก โดยอัตราพลของปุ๋ยเคมีอย่างไรก็ตามมะลอกที่ได้รับการใส่ปุ๋ยเคมีแต่ละเกรด (ยกเว้นเกรด 16-8-8) สามารถให้การเจริญเติบโตและผลผลิตเพิ่มขึ้นเมื่อได้รับการใส่ร่วมกับอัตราปุ๋ยคอกที่เหมาะสม และหากมีการใส่ปุ๋นร่วมด้วยเพื่อปรับระดับ pH ของคินให้อยู่ในช่วงที่เหมาะสมจะทำให้มะลอกได้รับผลผลิตสูงสุดได้ (Younge and Plucknett, 1981; Cunha *et al.*, 1983)

ข้อเสนอแนะ

1. ผลของการทดลองนี้ พบว่า ระยะปลูกของมะละกอที่ใช้ในการทดลองมีระยะปลูกที่ค่อนข้างชิดกัน อาจทำให้มะละกอมีการคุกใช้ชาตุอาหารได้น้อยลงจึงมีผลทำให้มีปริมาณชาตุอาหารในก้านใบที่ระยะเก็บเกี่ยวผลผลิตครั้งแรกมีปริมาณค่อนข้างค่า ดังนั้นควรใช้ระบบปลูกที่ห่างกันมากกว่าที่กำหนดในการทดลองนี้
2. สถานที่ที่ทำแปลงทดลองการมีระยะห่างจากแปลงปลูกไม่ยืนต้นอื่นๆที่พอดีเพียงพอ หลักเลี้ยงอิทธิพลของการบังแสงกันระหว่างพืช
3. บริเวณที่ใช้ทำแปลงทดลองปลูกพืชที่มีอายุระยะยาวจำเป็นต้องมีระบบการให้น้ำชดประทานที่มีประสิทธิภาพพอเพียงกับความต้องการของมะละกอโดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง เพื่อให้มะละกอสามารถใช้ชาตุอาหารจากปุ๋ยที่ใส่ลงในดินได้อย่างเต็มที่
4. การใส่ปุ๋ยเคมีทำให้มีผลต่อก้างที่เป็นกรดในดินและทำให้อิทธิพลของปุ๋ยกอกที่ใส่ร่วมกับคล่อง ดังนั้นควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับระดับของปุ๋นที่ต้องใช้เพื่อลดความเป็นกรดของดินและเพิ่มผลตอบสนองต่อปุ๋ยเคมีที่ใส่ร่วมกับปุ๋ยกอกของมะละกอ
5. พันธุ์มะละกอที่ใช้ปลูกทดลอง ควรเป็นพันธุ์ที่มีความเสถียรทางพันธุกรรมดี และใช้ต้นกล้าที่มีผลเป็นกะเทยเท่านั้น (เพศเดียวกัน) ในการทำการทดลอง เพื่อให้มีความสมำเสมอของ การเจริญเติบโตและผลผลิต ลดความแปรปรวนทางสถิติของข้อมูลที่ได้รับ และต้องเป็นพันธุ์ที่มีความต้านทานต่อโรคใบจุดวงแหวนมะละกอ (papaya ringspot)
6. ข้อมูลของผลผลิตที่ได้รับจากการทดลองนี้ ได้แก่ น้ำหนักผลและจำนวนผลเฉลี่ยต่อต้น ยังไม่อาจใช้เป็น indicator ของการวัดค่าผลผลิตที่แท้จริงได้ เนื่องจากมีความจำเป็นต้องรับเก็บเกี่ยวผลผลิตบนต้นมะละกอเพื่อหลักเลี้ยงการสูญหาย จึงทำให้ได้ผลที่มีขนาดเล็กเป็นส่วนใหญ่
7. จำนวนต้นต่อหน่วยทดลองที่ใช้ในการทดลอง จำเป็นต้องกำหนดให้มีพอดีเพียงไม่ต่ำกว่า 4 ต้นต่อหน่วยทดลอง เพื่อให้มี precision สูง